

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶኛው

የበእምነት መጽደቅ ዘላቂ ትግል፡ በፕሮቴስታንቲዝም ውስጥ ያለው ክህደት ታሪካዊ ትንታኔ

Jeff Pippenger

2024-02-29

በ1888 ዓመት በተነሣው ዓመፅ ወቅት በሽማግሌዎች ጀንስና ዋግነር የተሰጠው መልእክት በእውነቱ በእምነት መጽደቅ የሚል መልእክት ነበር። ከእውነት የራቀ ፕሮቴስታንቲዝም በመስቀል ላይ በክርስቶስ ሞት የተሰጠው መጽደቅ ሰውን በኃጢአቱ ውስጥ እንደሚሸፍነው ነገር ግን ደሙ ኃጢአቶቹን በእውነት እንደሚያስወግድ ይከራከራል። ይህ ሐሰተኛ ትምህርት ኃጢአትን ማስወገድ ወደ ሁለተኛው ምጽአት ያስተላልፋል። በዚያም ጊዜ ኃጢአተኞች በአስማታዊ ሁኔታ እንደሚለወጡ ያስተምራል። ከእውነት የራቀ ፕሮቴስታንቲዝም እና ከ1957 ጀምሮ በይፋ የሎዶቅያ አድቤንቲዝም፣ ክርስቶስ ብቻ ምትክአችን እንጂ ምሳሌአችን አይደለም ብለው ይናገራሉ። ከ1888 አንድ ዓመት በፊት፣ ሲስተር ዋይት የሚከተለውን ጻፈች።

“አዲስ ልብ እስጥኝኋለሁ፣ አዲስ መንፈስም በውስጥኝሁ አኖራለሁ።’ የእግዚአብሔር መንፈስ ከዓለም እየተነሣ እንዳለ በሙሉ ልቤ አምናለሁ፤ ታላቅ ብርሃንና ዕድሎች የተሰጧቸው ነገር ግን በእነርሱ ያልተጠቀሙ ሰዎች ቀድሞ የሚተዉ እነርሱ ይሆናሉ። የእግዚአብሔርን መንፈስ አስከፍተው አርቀውታል። ሰይጣን አሁን በልቦች፣ በቤተ ክርስቲያናትና በአሕዛብ ላይ በሚሠራው እንቅስቃሴ ላይ የሚታየው ተግባር እያንዳንዱን የትንቢት ተማሪ ሊያስደነግጥ ይገባል። ፍጻሜው ቀርቦአል። ቤተ ክርስቲያናችን ይነሡ። የእግዚአብሔር የለውጥ ኃይል በእያንዳንዱ አባል ልብ ውስጥ ይለማመድ፣ ከዚያም የእግዚአብሔር መንፈስ ጥልቅ እንቅስቃሴ ሲያደርግ እናያለን። የኃጢአት ይቅርታ ብቻ የኢየሱስ ሞት ብቸኛ ውጤት አይደለም። እርሱ ያልተመዘነ መሥዋዕት ያቀረበው ኃጢአት እንዲወገድ ብቻ ሳይሆን፣ ሰብዓዊ ተፈጥሮ እንዲመለስ፣ ዳግመኛ በውበት እንዲለበስ፣ ከፍርስራሾቹ እንደ ገና እንዲገነባ፣ ለእግዚአብሔርም ፊት መቆም የሚገባው እንዲሆን ነው....”

“ክርስቶስ ያዕቆብ ያየው መሰላል ነው፤ መሠረቱ በምድር ላይ የቆመ፣ ከፍተኛውም ደረጃው እስከ ሰማያት ከፍታ የደረሰ ነበር። ይህ የተሾመውን የድነት መንገድ ያሳያል። እኛም የዚህን መሰላል ደረጃ ከደረጃ ልንወጣ ይገባናል። ከእኛ መካከል ማንም በመጨረሻ የሚድን ከሆነ፣ እንደ መሰላል ደረጃዎች ኢየሱስን በመጣበቅ ይሆናል። ክርስቶስ ለሚያምነው ሰው ጥበብ፣ ጽድቅ፣ ቅድስና፣ እና ቤዛነት ሆኖለታል....”

«በጽኑ እንደቆሙ ራሳቸውን የሚያስቡ እንዳሉ ሰዎች መካከል አስፈሪ ውድቀቶች ይኖራሉ፤ ምክንያቱም እውነትን አላቸው ብለው ቢያስቡም፣ እርስዎን በኢየሱስ እንዳለች መልኩ አላያዙትም። የአንድ ቅጽበት ግዴላሽነት አንድን ነፍስ ወደ ማይመለስ ጥፋት ሊያወርዳት ይችላል። አንድ ኃጢአት ወደ ሁለተኛው ይመራል፤ ሁለተኛውም ለሦስተኛው መንገድ ያዘጋጃል፤ እንዲሁም ይቀጥላል። እኛ እንደ ታማኝ የእግዚአብሔር መልእክተኞች፣ በኃይሉ እንድንጠበቅ ሁልጊዜ በትጋት ልንለምነው ይገባናል። ከግዴታ መንገድ አንዲት ኢንች ብቻ እንኳ ብንዘነብል፣ በመጨረሻ ወደ ጥፋት በሚያደርስ የኃጢአት ጎዳና ላይ ተከትለን ለመሄድ አደጋ ውስጥ ነን። ለእያንዳንዳችን ተስፋ አለ፤ ነገር ግን በአንድ መንገድ ብቻ ነው—ራሳችንን ከክርስቶስ ጋር በጥብቅ በማስተሳሰር፣ እና ወደ ባሕርይ ፍጹምነት ለመድረስ ኃይላችንን ሁሉ በማጎላት።»

ይህ ኃጢአትን የሚያቃልልና በኃጢአተኛው ላይ ያለውን የእግዚአብሔር ፍቅር ሳይቋረጥ የሚያወራ ይህ በጎ በጎ የሚመስል ሃይማኖት፣ ኃጢአተኛው ኃጢአት መሆኑን እያወቀ በኃጢአት ሲቀጥል እግዚአብሔር እንደሚያድነው እንዲያምን ያበረታታል። ይህ የአሁኑን እውነት እናምናለን የሚሉ ብዙዎች

የሚያደርጉት መንገድ ነው። እውነቱ ከሕይወታቸው ተለይቶ ተቀምጦአል፤ ስለዚህም ነፍስን ለመውቀስና ለመለወጥ ከዚያ በላይ ኃይል የለውም። ዓለምን፣ ልማዶቿን፣ አሠራሮቿን እና ፋሽኖቿን ለመተው እያንዳንዱን ነርቭና መንፈስና ጡንቻ በሙሉ መግፋት ያስፈልጋል።...

“ኃጢአትን ካስወገዳችሁ እና ሕያው እምነትን ከተለማመዳችሁ፣ የሰማይ በረከቶች ባለጠግነት የእናንተ ይሆናል።” Selected Messages, መጽሐፍ 3, 155.

በ1957 ዓ.ም. የአድቪንቲዥም አራተኛው ትውልድ በተጀመረበት ወቅት፣ የወደቀ ፕሮቴስታንቲዥም ያለው የሐሰት “መልካም-መልካም ሃይማኖት” እንደ ይፋዊ ትምህርት ተመሠረተ። ይህም የመጽደቅ ትርጓሜ አቀረበ፤ እርሱም “ኃጢአተኛው በኃጢአት እየቀጠለ ሳለ እግዚአብሔር እንደሚያድነው እንዲያምን ያበረታታል።” መስቀሉ ደግሞ “የኃጢአት ይቅርታ የኢየሱስ ሞት ብቸኛ ውጤት አይደለም” ብሎ ያስተምራል፤ ምክንያቱም “እርሱ ኃጢአት እንዲወገድ ብቻ ሳይሆን፣ የሰው ተፈጥሮ እንዲመለስ፣ እንደገና እንዲዋብ፣ ከፍርስራሹም እንደገና እንዲገነባ፣ ለእግዚአብሔርም ፊት መቅረብ የሚሆን እንዲደረግ፣ ያልተገደበ መሥዋዕት አቀረበ።”

የ1957 ዓመቱ አመፅ፣ በ1863 የተዘራው የአመፅ ዘር፣ በ1888 እንደበቀለ፣ ከዚያም በ1919 በታተመው መጽሐፍ (The Doctrine of Christ) የተወከለው ሐሰተኛ መልእክት በመያዝ እንደተጠጣ፣ በመጨረሻም በዕንቢ ፕሮቴስታንትነት ውስጥ ባለው የ“በእምነት መጽደቅ” የተበላሸ ትርጓሜ ተተክቶ፣ በዕንቢ የሆነው በእንባቆም ሁለት ጽላቶች የተወከለው የመጀመሪያው “የጻድቃን እምነት” አሁን እንደተወገደ የተግልጽ አዋጅ ፍሬ እንዳፈራ ያሳያል። ከይሁዳ የመጣው ያልታዘዘው ነቢይ ወደ ፊዘኞች ጉባኤ ተመልሶ፣ ከቤቴል ውሸተኛው ነቢይ ጋር በልቶ ነበር።

ለሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያን የተሰጠው መልእክት፣ መጀመሪያ በ1856 ለሚላራውያን ንቅናቄ የቀረበው፣ ከዚያም በ1888 ዳግመኛ ለሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያን የቀረበው፣ በየእርምጃው ተቃውሞ ተቀበለ። ያ የጆንስና የዋግነር መልእክት፣ እህት ዋይት እንደገለጸችው ሁለቱም ለሎዶቅያ የተሰጠው መልእክት እና በእምነት የመጽደቅ መልእክት የነበረው፣ እርሱን የሚቃወሙት ዓመፀኞች በእውነቱ አሮጌውን ምልክቶች እየተከላከሉ ነው። በሚል ቅድመ ግምት ተጥሎ ተቀረ። እነርሱ የሚከላከሉት እነዚያ ምልክቶች ግን በሰው ራሳቸው ግንባታ የተመሠረተ መሠረት ነበር፤ እርሱም በአሸዋ ላይ የተሠራ ነው።

እ.ኤ.አ. በ1888 በጆንስና በዋግነር የቀረበው “በእምነት መጽደቅ” መልእክት፣ የእውነተኛውን ወንጌል እውነታ ያካትት ነበር፤ ይህም የሚጽደቁት እንዲሁም የሚቀደሱ መሆናቸውን ይገልጻል። መጽደቅ ማለት በቀላሉ በሕጋዊ ሁኔታ “ቅዱስ” ተብሎ መታወጅ ብቻ ሳይሆን፣ “በእርግጥ” ቅዱስ መደረግ መሆኑን ያጎላ ነበር። እህት ዋይት ከ1888 ዓመፅ በፊት ለዓመታት ስታቀርበው እንደነበር የገለጸችው የጆንስና የዋግነር መልእክት፣ መጽደቅ ሲቆጠር ቅድስናም በተመሳሳይ ጊዜ እንደሚሰጥ ይገልጻል።

ከዚህ ውጭ ሊሆን አይችልም፤ ምክንያቱም መጽደቅም ሆነ መቀደስ በአማኝ ውስጥ ባለው የመንፈስ ቅዱስ መገኘት ይፈጸማሉ። መጽደቅና መቀደስ በአማኝ ውስጥ በመንፈስ ቅዱስ መገኘት የሚፈጸመውን አንድ ሥራ ሁለት ክፍሎች የሚገልጹ ሁለት ቃላት ብቻ ናቸው።

ከሬ ጋር የተባበሩት አመፀኞች የጣሉት መልእክት የሙሴ መልእክት ራሱ ነበር፤ ይህም በ1856 እንደገና ተጣለ፣ ከዚያም በ1888 እንደገና፣ እና በ1957 በሕዝብ ፊት እንደ የሎዶቅያ አድቪንቲዥም የመዳን ሥነ-መለኮት በይፋ ተቀደሰ። ይህ የማያቋርጥ ዓመፅ እግዚአብሔርን አደከመው፤ ምክንያቱም ሕዝቡ፣ “ክፉ የሚያደርግ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት መልካም ነው፣ እርሱም በእነርሱ ይደሰታል፤ ወይስ፣ የፍርድ አምላክ ወዴት ነው?” እያሉ ነበር።

እነርሱ፣ “በኃጢአት የሚኖሩ ሰዎች በክርስቶስ ደም ጸድቀዋል፤ ምንም እንኳን ኃጢአትን መሥራታቸውን ቢቀጥሉም እግዚአብሔር በእነርሱ ደስ ይለዋል” አሉ። ይህ ለሎዶቅያ (የተፈረደባቸው ሕዝብ) በተለከው መልእክት የተወከለው መንፈሳዊ ማታለል ነው፤ ምክንያቱም ክርስቶስ ሎዶቅያውያንን “ድሆች፣ ምስኪኖች፣ ችግረኞች፣ ዕውሮች፣ ዕራቆታቸው የሆኑ” ብሎ ቢለያቸውም፣ እነርሱ ግን “ባለጠጎች ነን፣ ሀብትም በዝቶልናል፣ ምንምም አያስፈልገንም” ብለው ያምናሉ። እንዲህ ባለ ሁኔታ ውስጥም በእውነት ከጌታ አፍ ሊተፋ በቅርብ ደርሰዋል።

በ1844 በደረሰው የመጀመሪያ ቅሬታ ልምምድ ውስጥ ጽናት ያሳዩት የሚለራይት ታሪክ ታማኞች፣ በኤርምያስ ምዕራፍ አሥራ አምስት ቁጥር አሥራ አምስት እስከ ሀያ አንድ እንደተወከሉት፣ የቤተ መቅደሱ ታማኝ ሠሪዎች እንደነበሩ፣ ወደ “የፌዘኞች ጉባኤ” ባይመለሱ የእግዚአብሔር “አፍ” እንደሚሆኑ ተስፋ የተሰጣቸው ሲሆን፣ እነርሱ ግን ወደ “የፌዘኞች ጉባኤ” (በቤቴል ያለው ሐሰተኛ ነቢይ የተወከለው) ተመለሱ፣ ወደ ሎዶቅያውያንም ተለወጡ፤ ከእግዚአብሔር አፍ ሊተፋ በመድረሻ ላይ ሆነው ሳሉ፣ ይህን አያውቁም።

በመስከረም 11፣ 2001 ያለው የላኦዲቅያ አድቪንቲዥም ሁኔታ፣ በነሐሴ 11፣ 1840 ያለው የፕሮቴስታንቶች ሁኔታ በምሳሌ ተወክሎ ነበር። እነዚህ ሁለት ታሪኮች ደግሞ፣ መንፈስ ቅዱስ በክርስቶስ ጥምቀት ጊዜ በወረደ ጊዜ፣ በሚከራከሩት አይሁድ ተወክለው ነበር። በእያንዳንዱ ከእነዚህ ሦስት ታሪኮች ውስጥ ቀድሞ የተመረጠ ሕዝብ ተዘልሎ ነበር፣ እና አሁንም በመተው ሂደት ላይ ነው። በዮሐንስ መጥምቅ ዘመን ያለው የኪዳኑ መልእክተኛ፣ ጴጥሮስ “የተመረጠ ትውልድ” ብሎ ከገለጸቸው ጋር ወደ ኪዳን ሊገባ የተዘጋጀ ነበር።

ነገር ግን እናንተ ከጨለማ ወደ ድንቅ ብርሃኑ የጠራችሁትን ምስጋና እንድትገልጹ፣ የተመረጠ ትውልድ፣ ንጉሣዊ ክህነት፣ ቅዱስ ሕዝብ፣ ለራሱ የተለየ ወገን ናችሁ፤ ቀድሞ ሕዝብ ያልነበራችሁ፣ አሁን ግን የእግዚአብሔር ሕዝብ ናችሁ፤ ምሕረትን ያላገኛችሁ፣ አሁን ግን ምሕረትን አግኝታችኋል። 1 ጴጥሮስ 2፡9፣10

ጴጥሮስ በዚያን ዘመን አዲሱ የተመረጠ ሕዝብ ማን እንደሆነ እየለየ ነበር፤ ይህም በዚያን ጊዜ የነበረችው የክርስቲያን ቤተ ክርስቲያን ነበረች። እነርሱም “የተመረጠ ትውልድ” ሆነው ተመርጠው ነበር፤ በዚያውም ዘመን ክርስቶስና ዮሐንስ መጥምቅ ከዚህ ቀደም የተመረጠውን ሕዝብ “የእፋኝት ትውልድ” ብለው ለይተው ነበር።

እናንተ የእፋኝት ዘር፣ ክፍዎች ስለሆናችሁ መልካም ነገር እንዴት ልትናገሩ ትችላላችሁ? አፍ ከልብ ሙላት የተነሣ ይናገራልና። ማቴዎስ 12፡34።

የተተወው ትውልድ “የእፋኝት ትውልድ” ነው፤ ይህም የሰይጣን—የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ተሳቢ—ምልክት ነው። የተተወው ትውልድ የፈተናቸውን የጊዜ ጽዋ ሞልተው ነበር፣ በአራት ትውልዶችም ውስጥ በእፋኝት ባሕርይ ተረጋግተው ነበር። የጋለሞታ ግንባር አዳብረው ነበር። ለዚህ ነው በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት ያሉት ሃያ አምስቱ ሽማግሌዎች ለፀሐይ ለመስገድ ፈቃደኞች የሆኑት። የጳጳስናን ባሕርይ ቀርጸው ነበር።

“የሦስተኛው መልእክ መልእክት ወደ ዓለም ተልኳል፤ ሰዎችም በግንባራቸው ወይም በእጃቸው የአውሬውን ወይም የምስሉን ምልክት እንዳይቀበሉ እያስጠነቀቀች ነው። ይህን ምልክት መቀበል ማለት አውሬው እንዳደረገው ተመሳሳይ ውሳኔ ላይ መድረስ እና ከቃሉ ጋር በቀጥታ ተቃራኒ ሆኖ ያንኑ አሳብ መደገፍ ማለት ነው።” Review and Herald, July 13, 1897.

የአውሬው ምልክት የኃጢአት ሰው ምልክት ነው፤ እርሱም የሮም ጳጳስና የሰይጣን በምድር ላይ ያለ ወኪል ነው። ከአውሬው ጋር በአንድ ሐሳብ መሆን ከሰይጣን ጋር በአንድ ሐሳብ መሆን ነው፤ እርሱም እንደ እባብ ተመስሎ ይወከላል።

“ዓለማዊ ጥቅሞችንና ክብሮችን ለማስጠበቅ ቤተ ክርስቲያን የምድር ታላላቅ ሰዎችን ሞገስና ድጋፍ እንድትፈልግ ተመራች፤ እንዲሁም ክርስቶስን እንዲህ በመጣል ለሰይጣን ተወካይ—ለሮማ ጳጳስ—ታማኝነት እንድትሰጥ ተገፋፋች።” The Great Controversy, 50.

በቀድሞ የተመረጠ ሕዝብ የመጨረሻው ትውልድ ውስጥ ባህርያቸው የሰይጣንን ባህርይ ያንጸባርቃል። በቀድሞ ዘመናት “የእግዚአብሔር ሕዝብ” ያልነበሩት “የተመረጠ ትውልድ” በፈተና፣ በማጥራት እና በመንጻት ሂደት እንዲሁ ይመረጣሉ። የፈተናውን ሂደት የሚያልፉ ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር በቃል ኪዳን ግንኙነት ውስጥ ለመሆን ይመረጣሉ። ጌታ ከክርስቲያን ቤተ ክርስቲያን ጋር ቃል ኪዳን ገባ፤ ከዚያም ደግሞ ከሚለራይት አድቮንቲዥም ጋር፤ እንዲሁም ደግሞ ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ጋር ይህንኑ ያደርጋል።

ጌታ ከአዲስ ከተመረጠው የእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር—እነርሱም በቀድሞ ዘመናት የእግዚአብሔር ሕዝብ ያልነበሩ—ቃል ኪዳን ሲገባ፣ እርሱ እንደ ቃል ኪዳን መልእክተኛ ወደ እነርሱ ይመጣል። የሚልክያስ ምዕራፍ ሦስትን በሚፈጽሙት ከእነዚህ ሦስት ታሪኮች እያንዳንዱ ውስጥ፣ ለቃል ኪዳን መልእክተኛ መንገድን የሚያዘጋጅ መልእክተኛ አለ። የመጀመሪያው መልእክተኛ ዮሐንስ መጥምቅ ነበር፣ እርሱም ሁለተኛውንና ሦስተኛውን መልእክተኛ በምሳሌ አመለከተ። ሁለተኛው መልእክተኛ ዊልያም ሚሊር ነበር። የዮሐንስ መጥምቅና የዊልያም ሚሊር ትንቢታዊ ባሕርያት በአንድነት ሆነው፣ ለቃል ኪዳን መልእክተኛ መንገድን የሚያዘጋጅ እና እርሱም መጥቶ ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ጋር ቃል ኪዳን እንዲገባ የሚያስችል መልእክተኛ ባሕርያትን ይወስናሉ።

ለቃል ኪዳን መልእክተኛ የሆነው ክርስቶስ ድንገት ወደ ቤተ መቅደሱ እንዲመጣ መንገዱን የሚያዘጋጁት ሦስቱ መልእክተኞች፣ በምርመራዊ ፍርድ ዘመን የሚፈጸም እና በአፈጻጸም ፍርድ የሚደመድም ሥራ ያመለክታሉ።

«በዚህ ምድር ታሪክ የመጨረሻ ዘመናት ውስጥ፣ እግዚአብሔር ከትእዛዙን ከሚጠብቁ ሕዝቡ ጋር ያደረገው ቃል ኪዳን እንደ ገና ሊታደስ ነው። “በዚያም ቀን ከምድር አራዊት፣ ከሰማይም ወፎች፣ ከምድርም ተንቀሳቃሽ ነገሮች ጋር ስለ እነርሱ ቃል ኪዳን አደርጋለሁ፤ ቀስትንና ሰይፍንም ጦርነትንም ከምድር አጠፋለሁ፤ በደኅንነትም እንዲተኙ አደርጋቸዋለሁ። ለዘላለምም ለእኔ እጩጭሽሃለሁ፤ አዎን፣ በጽድቅና በፍርድ፣ በምሕረትና በራኅራኄ ለእኔ እጩጭሽሃለሁ። በታማኝነትም ለእኔ እጩጭሽሃለሁ፤ አንኛም እግዚአብሔርን ታውቂያለሽ።”»

“በዚያም ቀን እንዲህ ይሆናል፤ እኔ እሰማለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር፤ ሰማያትንም እሰማለሁ፤ እነርሱም ምድርን ይሰማሉ፤ ምድርም እህሉንና የወይን ጠጁን እና ዘይቱን ትሰማለች፤ እነርሱም ይዝራኤልን ይሰማሉ። እኔም ለራሴ በምድር እዘራታለሁ፤ ምሕረትም ያልተደረገላትን እምራታለሁ፤ ሕዝቤም ያልሆኑትን፡- እናንተ ሕዝቤ ናችሁ እላቸዋለሁ፤ እነርሱም፡- አንተ አምላካችን ነህ ይላሉ።’ ሆሴዕ 2፡14-23።”

“በዚያ ቀን... የእስራኤል ቀሪዎች፣ ከያዕቆብም ቤት ያመለጡት... በእውነት በእስራኤል ቅዱስ በእግዚአብሔር ላይ ይደገፋሉ።” ኢሳይያስ 10፡20። ከ“ሕዝብ ሁሉና ወገን ሁሉ፣ ቋንቋ ሁሉና ነገድ ሁሉ” ውስጥ፣ “እግዚአብሔርን ፍሩ፣ ክብርንም ስጡት፤ የፍርዱ ሰዓት ደርሶአልና” ለሚለው መልእክት በደስታ የሚመልሱ ይኖራሉ። ከዚህ ምድር ጋር ከሚያስተሳስራቸው ጣዖት ሁሉ ይመለሳሉ። “ሰማይንና ምድርን ባሕርንም የውኃ ምንጮችንም ለፈጠረው ይሰግዳሉ።” ከእያንዳንዱም ጣልቃ ገብነት ራሳቸውን ነጻ ያደርጋሉ። በዓለምም ፊት የእግዚአብሔር ምሕረት መታሰቢያዎች ሆነው ይቆማሉ። ለእያንዳንዱ መለኮታዊ መስፈርት ታዘዣቸው ሆነው፣ “የእግዚአብሔርን ትእዛዝና የኢየሱስን እምነት የሚጠብቁ” እንደሆኑ በመላእክትና በሰዎች ዘንድ ይታወቃሉ። ራእይ 14፡6-7, 12።

“እነሆ፡ ቀኖች ይመጣሉ፡ ይላል ጌታ፤ የሚያርስ ሰው አጭጁን ይደርሳል፡ ወይንም የሚጨምቅ ዘር የሚዘራውን ይደርሳል፤ ተራሮችም ጣፋጭ የወይን ጠጅ ያንጠባጥባሉ፡ ከረብቶችም ሁሉ ይቀልጣሉ። እኔም የሕዝቤን የእስራኤልን ምርኮ [እመልሳለሁ]፡ የፈረሱትንም ከተሞች ይሠራሉ በእነርሱም ይኖራሉ፤ የወይን በታዎችንም ይተክላሉ፡ የዚያንም ወይን ጠጅ ይጠጣሉ፤ አትክልቶችንም ያዘጋጃሉ፡ ፍሬያቸውንም ይበላሉ። በምድራቸውም ላይ እተክላቸዋለሁ፡ ከሰጠኝቸውም ምድራቸው ውስጥ ዳግመኛ አይነቀሉም፡ ይላል እግዚአብሔር አምላክህ። አሞጽ 9፡13-15።” Review and Herald, February 26, 1914.

ሚልክያስ ምዕራፍ ሶስት በክርስቶስ ዘመንና በሚለራውያን ዘመን ተፈጽሞ ነበር፤ እነዚህም ሁለት ታሪኮች በመጨረሻዎቹ ዘመናት ያለውን ፍጻሜ ይለዩታል። እህት ዋይት የሚልክያስ ምዕራፍ ሶስትን ፍጻሜ ከክርስቶስ ቤተ መቅደሱን የማንጻት ሥራ ጋር ታመሳስለዋለች።

“ኢየሱስ ቤተ መቅደሱን ከዓለም ገዢዎችና ሻጮች በማንጻቱ፤ ልብን ከኃጢአት ርኩሰት ለማንጻት የመጣበትን ተልእኮ አስታወቀ፤—ከምድራዊ ምቹዎች፤ ከራስ ወዳድ ፍትዎች፤ ከክፉ ልማዶች ማለትም ነፍስን ከሚያበላሹት ነገሮች። ሚልክያስ 3፡1-3 ተጠቅሷል።” የዘመናት ምቹት፡ 161።

ክርስቶስ ቤተ መቅደሱን ማንጻቱ የተጻጸተውን ኃጢአተኛ ልብ የማንጻት ሥራውን ይወክል ነበር። በሰዎች መካከል በነበረው አገልግሎቱ ወቅት ምድራዊውን ቤተ መቅደስ ሁለት ጊዜ አንጽቶታል።

ነቢዩ እንዲህ ይላል፡- «ሌላም መልአክ ታላቅ ሥልጣን ያለው ከሰማይ ሲወርድ አየሁ፤ ምድርም በክብር በራች። በብርቱም ድምፅ በኃይል ጮኸ እንዲህ ሲል፡- ታላቁቱ ባቢሎን ወደቀች፡ ወደቀች፡ የአጋንንትም መኖሪያ ሆነች» (ራእይ 18፡1, 2)። ይህ በሁለተኛው መልአክ የተሰጠው መልእክት ነው። ባቢሎን ወድቃለች፤ «የዝሙቷን ቍጣ ወይን ለአሕዛብ ሁሉ አጠጣችና» (ራእይ 14፡8)። ያ ወይን ምንድር ነው?—የሐሰት ትምህርቶቿ ናቸው። ከአራተኛው ትእዛዝ ሰንበት ፋንታ ለዓለም ሐሰተኛ ሰንበትን ሰጥታለች፤ እንዲሁም ሰይጣን መጀመሪያ በዔደን ለሌዋን የነገራትን ሐሰት—የነፍስ ተፈጥሯዊ ዘላለማዊነት—ደግሞ አስተላልፋለች። ብዙ ተመሳሳይ ስህተቶችን ሩቅና ሰፊ አሰራጭታለች፤ «የሰዎችን ትእዛዛት እንደ ትምህርት እያስተማሩ» (ማቴዎስ 15፡9)።

“ኢየሱስ የህዝብ አገልግሎቱን በጀመረ ጊዜ፤ ቤተ መቅደሱን ከቅዱስነቱን ከሚያረክስ የቅዱስ ነገር ማስዋረድ አነጻው። ከአገልግሎቱም የመጨረሻ ድርጊቶች መካከል አንዱ ሁለተኛው ቤተ መቅደሱ መንጻት ነበር። እንዲሁም ዓለምን ለማስጠንቀቅ በሚደረገው የመጨረሻ ሥራ ውስጥ ለአብያተ ክርስቲያናት ሁለት የተለዩ ጥሪዎች ይደረጋሉ። የሁለተኛው መልአክ መልእክት፡ ‘ባቢሎን ወድቃለች፡ ወድቃለች፡ ያች ታላቁቱ ከተማ፡ ከዝሙቷ ቍጣ ወይን ለአሕዛብ ሁሉ አጠጥታለችና’ (ራእይ 14፡8) ይላል። እናም በሦስተኛው መልአክ መልእክት ታላቅ ጩኸት ውስጥ ከሰማይ የሚል ድምፅ ይሰማል፡- ‘ሕዝቤ ሆይ፡ በኃጢአቷ እንዳትካፈሉ፡ ከመቅሠፍቷም እንዳትቀበሉ፡ ከእርስዋ ውጡ፤ ኃጢአቷ እስከ ሰማይ ድረስ ተደርሶአልና፡ እግዚአብሔርም በደሎቿን አስበአል’ (ራእይ 18፡4, 5)።” Selected Messages, book 2, 118.

በሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት ፍጻሜ ውስጥ፤ የሐንስ መጥምቅ እንደ ቃል ኪዳን መልእክተኛ ሆኖ ኢየሱስ በድንገት ወደ ቤተ መቅደሱ መጥቶ ሁለት ጊዜ እንዲያነጻው ያዘጋጀ መልእክተኛ ነበር። በሦስት ዓመት ተኩል አገልግሎቱ ውስጥ፤ ቤተ መቅደሱን በአገልግሎቱ መጀመሪያና መጨረሻ አነጻው፤ በዚህም የመንጻት ሥራው ፍጻሜን የሚወክል መጀመሪያ እንዳለው ገለጠ። ኢየሱስ ሁልጊዜ ፍጻሜውን በመጀመሪያው ያሳያል፤ እንዲሁም እንደ አልፋና አሜጋ ካለው ሥራው ጋር በተስማማ ሁኔታ፤ እነዚያ ሦስት ዓመት ተኩል በቤተ መቅደስ መንጻት ተጀመሩ እና በቤተ መቅደስ መንጻት ተፈጸሙ።

በሦስት ዓመት ተኩል መጨረሻ ላይ፣ ዳንኤል ምዕራፍ ዘጠኝ የተነበየውን ፍጻሜ ያሳየ ቃል ኪዳንን የሚያጸና ደሙን አፈሰሰ፤ እርሱም ከብዙዎች ጋር ለአንድ ሳምንት ቃል ኪዳን እንደሚያጸና፣ በመካከሉም እንደሚቆረጥ የተነገረውን ፍጻሜ አደረገ።

ከስልሳ ሁለቱም ሳምንታት በኋላም መሲሐ ይቆረጣል፤ ነገር ግን ለራሱ አይደለም፤ እና የሚመጣው አለቃ ሕዝብ ከተማይቱንና መቅደሱን ያጠፋል፤ ፍጻሜዋም እንደ ጎርፍ ይሆናል፤ እስከ ጦርነቱም ፍጻሜ ድረስ ጥፋቶች ተወስነዋል። ከብዙዎችም ጋር ለአንድ ሳምንት ቃል ኪዳንን ያጸናል፤ በሳምንቱም መካከል መሥዋዕትንና ቊርባንን ያስቆማል፤ በርኩሶቶችም መስፋፋት ምክንያት ምድረ በዳ ያደርጋታል፤ ይህም እስከ ፍጻሜ ድረስ፣ የተወሰነውም በምድረ በዳ ላይ ይፈስሳል። ዳንኤል 9፡26፣ 27።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህን ጥናት እንቀጥላለን።

“በእነዚህ ነገሮች ላይ ገጽ በኋላ ገጽ ሊጻፍ ይችላል። ሙሉ ጉባኤዎች በዚህ የተጣመመ መርህ እየተባከኩ ናቸው። ‘ባለጠጎቹ ሰዎች ግፍን ሞልተዋልና፣ ነዋሪዎቻቸው ሐሰትን ተናግረዋል፣ ምላሳቸውም በአፋቸው ውስጥ ተንኮል ነው።’ ጌታ ቤተ ክርስቲያኑን ለማንጸት ይሠራል። በእውነት እላችኋለሁ፡ ጌታ በስሙ የተጠሩትን ተቋማት ሊገለብጥ እና ሊያናውጥ ቀርቦአል።”

“ይህ የማጥራት ሂደት እስከ መቼ በቅርቡ እንደሚጀምር ልናገር አልችልም፤ ነገር ግን ረጅም ጊዜ አይዘገይም። መንሻውን በእጁ የያዘ እርሱ ቤተ መቅደሱን ከሥነ ምግባራዊ ርኩሶቱ ያነጻጻፋል። አውድማውንም ፈጽሞ ያጠራዋል። እጅግ ትንሽ ዓመፅ እንኳ ከሚያደርጉ ሁሉ ጋር እግዚአብሔር ክርክር አለው፤ ይህን በማድረጋቸው የእግዚአብሔርን ሥልጣን ይክዳሉና፣ ክርስቶስም ለአዳም ወንዶችና ሴቶች ሁሉ የወሰደውን ሥራ የሆነውን ስርዮትና ቤዛነት ያላቸውን ፋይዳ በአደጋ ውስጥ ያኖራሉና። ለእግዚአብሔር አስጸያፊ የሆነ መንገድ መከተል ትርፍ ያስገኛልን? በእጣን ማቃጠያችሁ ላይ እንግዳ እሳት አኑራችሁ በእግዚአብሔር ፊት ለማቅረብ፣ ‘ልዩነት አያመጣም’ ማለት ትርፍ ያስገኛልን?”

“በባትል ክሪክ እንዲህ ያለ መጠን ሁሉን ማዕከል ማድረግ ከእግዚአብሔር ሥርዓት ጋር የሚስማማ አልነበረም። አሁን ያለው የሁኔታ አቋም እንደ ማስጠንቀቂያ ሆኖ በፊቴ የቀረበልኝ ነገር ነው። በዚህ ምስል ልቤ ታምሞአል። ጌታ ይህን የሥነ-ምግባር መበላሸት ያለበትን ሁኔታ ለመከላከል ማስጠንቀቂያዎችን ሰጥቶ ነበር፣ ነገር ግን አልተገነዘቡም። ‘እናንተ የምድር ጨው ናችሁ፤ ነገር ግን ጨው ጣዕሙን ቢያጣ፣ በምን ይጣፈጣል? ከዚያ ወዲህ ለምንም አይጠቅምም፣ ከቤት ውጭ ተጥሎ ሰዎችም እንዲረግጡት ብቻ ነው።”

“ለወንድሞቼ እማጸናለሁ እንዲነቁ። ፈጥኖ ለውጥ ካልተደረገ፣ እውነታዎቹን ለሕዝቡ መግለጽ ይገባኛል፤ ምክንያቱም ይህ የነገሮች ሁኔታ መለወጥ አለበት፤ ባልተለወጡ ሰዎች በእንዲህ አስፈላጊና ቅዱስ ሥራ ውስጥ አስተዳዳሪዎችና ዳይሬክተሮች መሆን ከእንግዲህ ወዲህ የለባቸውም። ከዳዊት ጋር እኛም እንድንል እንገደዳለን፣ ‘አቤቱ፣ የምትሠራበት ጊዜ ነው፤ ሕግህን አፍርሰውታልና።” Special Testimonies, 30, 31.